

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Anthologia Sacra

Ex Probatissimis Vtrivsqve Linguæ patribus collecta, atque Octastichis
versibus comprehensa

Billy, Jacques de

Parisiis, M.D.LXXV.

Reverendissimo Atqve Illvstrissimo Cardinali D. Nicolao Peleu[a]eo S.
Romanæ Ecclesiæ Card. Archiepiscopo Senonensi Galliarum & Germaniæ
Primatti Iacobus Billius S. Michaelis in Eremo Cœnobiarcha. S. ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50828](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50828)

REVERENDIS-
SIMO ATQVE IL-

LIVSTRISSIMO CARDI-
nali D. Nicolao Peleugo S. Ro-
manæ Ecclesiæ Card. Archi-
episcopo Senonensi Gallia-
rum & Germaniæ Primate Ia-
cobus Billius S. Michaelis in
Eremo Cœnobiarcha.

S. P. D.

Collegii Societatis Jesu Salutem

 *Um sacra illa Tetradecasti-
cha, quæ ante aliquot an-
nos gallico sermone condi-
deram, in lucem rãdẽ emi-
ssem, atque id argumenti genus non-*

ã y

EPISTOLA.

nullis hominibus, quorū mihi & vi-
tae integritas comperta est, & explora-
ta doctrina, magnopere probari compe-
rissim, eadem rursus vi latina facerem,
duae me causa potissimum impulerunt.
Nam & eorum habendam esse ratio-
nem existimabam, quibus latina quam
nostrata notiora, vel certè gratiora
sunt: & iis consulendum, quibus alio-
qui nō vacabat loca ea, quae in Scholiis
proferebantur, apud Authores ipsos
exquirere, atque ad vsum suum accom-
modare. Quanquam non dubito, quin
hic labor noster in multorum reprehē-
sionem incursum sit. Sunt enim qui-
dam hoc ingenio praediti, vt nihil pra-
ter se suāque plerumque etiam sine ri-
ua i, admirentur. Sunt rursus plurimi
ita cachectici, vt quicquid ad morum
pietatisque cultum, quicquid ad pere-
grinantis animae cōsolationem spectat,
penitus aspernentur ac fastidiant. Sunt
denique nō pauci, qui suavia quā gra-

EPISTOLA.

uia, vana quàm sana, phalerata quàm
 ad animorum utilitatem ac salutem
 comparata malint. Quorū omnium iu-
 dicium adeo nihil moror, vt eos etiam,
 quòd ita affecti sint, miseros planè du-
 cā. Quid enim miserius fingi atque ex-
 cogitari possit, quàm aut Narcissi mo-
 re sese deperire, aut ea repudiare, quib⁹
 animus ad immortalitatem alitur, aut
 verborū folia solidis ac salubribus re-
 bus anteferre? At verò piorū virorum
 cēsura tum hæc, tū omnia mea, libētis-
 simè semper submisero, quippe qui nō tā
 sermonis elegātiā spectandā censeant
 (cuius inopiam eò æquiore animo fero,
 quòd Paulus in sermone regnum Dei
 situm esse neget) quàm res ipsas ac sen-
 tentias: quas si graues plerasque in hoc
 libello ac frugiferas esse dicam, minimè
 verendum mihi erit, ne me cuculli ritu
 canere videar, cū earū non authorem
 me profitear, sed tātummodo collecto-
 rem. Illud quidem certè diuinarum li-

EPISTOLA.

rerarum studiosis non ingratum fore
 confido; quòd hìc, si vnum aut alterum
 locum exceperis, nihil ex turbidis pro-
 fanorum librorum lacunis, nihil ex ci-
 sternis dissipatis, sed omnia ex limpidis-
 simo diuinitus inspirata scripturae fon-
 te, sanctorumque Patrũ fluētis hausi: ac
 plusquam centum argumenta, quorum
 singula, si ea diffundere animus fuisset,
 iniustum penè volumen excrescere po-
 tuissent, totidem Octastichis complexus
 sum, ac tanquã alueis quibusdã inclusi.
 Quin hoc quòque nomine apud eos, qui
 in verbo Dei nõ modò famis leuationẽ
 querũt, sed etiã lautiùs epulari, atque,
 vt Davidis verbo vtar, $\chi\theta\tau\alpha\tau\pi\upsilon\phi\alpha\iota$,
 hoc est, vt præclare Origenes expo-
 nit, in mysticis scripturae sensibus inda-
 gandis summa cum animi voluptate
 versari cupiũt, gratiam mihi initurus
 videor, quòd ad formã dos instruẽdos-
 que mores, ac reficiendos animos, mul-
 ta ex sacris historiis $\alpha\omega\delta\tau\theta\omega\epsilon\theta$

EPISTOLA.

Ἐπίστωλὴ id est, ab eo sensu, quem literale
 vulgo appellant, ad interiorē ac subli-
 miorem traxi. Quod quidem, modò nō
 violenter, atque, Vt Gregorij Theolo-
 gi vocabulum vsurpem, ὀνόματι
 πικρῶς, fiat, plurimum iucunditatis
 habere non immeritò scribit Augusti- Epi. 119
 nus. Cur enim, inquit, magis mouēt &
 accendunt amorem quæ sunt Allegori-
 cè dicta? Credo quòd ipse animæ mot⁹,
 quandiu rebus adhuc terrenis implica-
 tur, pigrius inflāmatur: si verò feratur
 ad similitudines corporales, & inde
 feratur ad spiritualia, quæ illis simili-
 tudinibus figurātur, ipso quasi transitu
 vegetatur, & tanquam in facula ignis
 agitatus, accenditur, & ardentiore di-
 lectione rapitur ad requiem & quietē.
 Dissipienti autem mihi cuiam potissi-
 mum hoc Opusculum nuncuparem, tu
 statim occurristi, quē sine ingrati animi
 nota præterire nullo modo possem. Nā
 cū Ludouicus Bar⁹, qui Subdatarij mu-
 ā iij

EPISTOLA.

nus summa cū laude istic administrat, quemq; ego virtutis ipsius merito plurimi facio, crebrò mihi per literas significasset, quantum tu mea causa, & cuperes, & iam etiam nonnullis in rebus præstitisses, quàmque honorificos sæpe de me sermones habuisses, idque nullis meis officiis prouocatus, committendū nō putavi, vt cūm singularem tuā erga me beneuolentiā expertus essem, tu cōtrā me ingratitudinis suspectum habere meritò posses. Ita q; vt tuæ erga me beneuolentiæ monumentū, ac meæ vicissim erga te obseruatiæ pignus aliquod extaret, hūc libellū sub illustrissimi tui nominis auspiciis in publicū edo. Quem tu, si non ipsius pretio ac dignitate, sed offerētis volūtate, ac propēsissimo erga te studio metiri in animum induxeris, quin tibi gratus futurus sit, nullo pacto dubito, atque vt sit, te etiam atque etiā supplex rogo. Ex Vincentiano cœnobio
4. Iduum Iuniarum 1575.